

הואיל ונפקד על ידי משה, כל שכן וכל שכן ששורים בו ברכות. ועל זה כתוב, אלה פקודי המשפן משפן העדת אשר פקד על פי משה.

אלה פקודי המשפן. רבי חזקיה פתח ואמר, (שמות א) אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך וגו'. פסוק זה פרושהו, שהפרידו הקדוש ברוך הוא מאשתו כדי להדבק בשכינה, שכתוב כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. אדמת קדש - זו שכינה. הדבקות קדושה נדבק משה באותה שעה למעלה.

שאו הקדוש ברוך הוא קשר אותו בחביבות שלמעלה, ונפקד להיות ממנה גדול על הבית, והוא גזר והקדוש ברוך הוא עושה, שכתוב (במדבר טז) ופצתה האדמה את פיה וגו', וכתוב ויהי ככלתו לדבר וגו', ותפקע האדמה. וכתוב (שם י) קומה ה'. שובה ה'. זהו שכתוב אשר פקד על פי משה. על פי משה נתקן ונפקד בכל. הפקידה של המשפן היתה על ידי משה, שכתוב (שמות א) פקד פקדתי אתכם. שהיא היתה קול שהוציא את אותו דבור ועשה לו פקידה לצאת מן הגלות, ועכשו נפקד להמשיך קדושה ממעלה למטה, כמו שנאמר (שם כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם.

ובצלאר בן אורי בן חור למטה יהודה וגו'. אמר רבי יהודה, הרי נאמר שהרי בצלאר היה מצד הימין, והוא התקין תקון הכל. ועוד, שהרי יהודה הוא שליט ומלך על כל שאר השבטים וממנו יצא מי שהתקין את כל המשפן. בצלאר, הרי פרושה בצל אל. ומיהו בצל אל? זה ימין. ועוד, מצד זה התקין הכל, וירש חכמה לעשות כל מעשה.

פתיב, אלה פקודי המשפן משפן העדות אשר פקד על פי משה.

אלה פקודי המשפן. (שמות לח) רבי חזקיה פתח ואמר, (שמות ג) אל תקרב הלום של נעליך מעל רגליך וגו'. האי קרא אוקמוה, דפריש ליה קדשא בריך הוא מאתתיה, בגין לאתדבקה בשכינתא, דכתיב, (שמות ג) פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. אדמת קדש, דא שכינתא, אתדבקותא קדישא אתדבק משה בההיא שענתא לעילא. דברין קדשא בריך הוא קשיר ליה בחביבותא דלעילא, ואתפקד רב ממנא על ביתא, ואיהו גזיר, וקודשא בריך הוא עביד, דכתיב, (במדבר טז) ופצתה האדמה את פיה וגו', וכתוב (במדבר טז) ויהי ככלותו לדבר וגו', ותפקע האדמה. וכתוב, (במדבר י) קומה יי'. שובה יי'. הדא הוא דכתיב אשר פקד על פי משה. על פי משה אתתקן, ואתפקד בכלא. פקידה דמשפן הוה על ידא דמשה, דכתיב (שמות ג) פקד פקדתי אתכם, דאיהו הוה קול, דאפיק ליה הוא דבור, ועביד ליה פקידה לנפקא מן גלותא. והשתא אתפקדא לאמשכא קדשה מעילא לתתא, כמה דאת אמר (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם.

ובצלאר בן אורי בן חור למטה יהודה וגו'. (שמות לח) אמר רבי יהודה, דא אתמר, דהא בצלאר מסטרא דימינא הוה, ואיהו אתקין תקונא דכלא. ותו, דהא יהודה איהו שליטא ומלכא על כל שאר שבטין, ומגיה נפק מאן דאתקין כל משכנא. בצלאר, דא אוקמוה, בצל אל, ומאן איהו בצל אל. דא ימינא. ותו, מסטרא דא אתקין כלא, וירית חכמתא למעבד כל עבידא.